

hrščanje, ki je oglašalo se iz prednje izbe, ni pregnalo njegove bojazni. Napósled je boječe, da ni vsklonil glave, vstal sè svojega prostora, odšel za zaveso in legel je v postelj. Skozi odprtino v zaslanjalu je videl sobo, ki je razsvitljevala jo mesečina, videl je tudi ob steni visečo podobo. Oči so še strašnejše, še krepkejše strmele vá-nj, kakor bi ne bile hotele gledati nikamor drugam, nego v njega. Poln bridkega čutja je sklenil, ter vstal iz postelje, vzel je ogrinjalo, približal se podobi in zagrnil jo popolnem.

(Dalje prihodnjič.)

Slovensko slovstvo.

* *Opis najnavadnejih, sadjereji škodljivih mrčesov.* Spisal Matija Rant, učitelj na Premu. V Ljubljani, založila c. k. kmetijska družba — imenuje se ravnokar na svitlo prišla, 57 strani obsegajoča knjižica s podobami, v kateri gospod pisatelj jasno in po domače opisuje v prvi vrsti in obširneje „sadjereji škodljive mrčese“, temu pa dodá še „kratek opis nekaterih koristnih mrčesov“. — Marljivi gospod pisatelj vojskuje se, kakor pripoveduje v predgovoru, in kakor je bralcem „Novic“ znano, uže več let z mrčesi, ki sadju in sadnemu drevju škodujejo in ga pokončavajo, pri tem delu navduševal je svoje učence; in vse te svoje in tuje skušnje podaja slovenskim sadjerejcem v omenjeni knjižici, kateri po vsem tem iz srca kličemo: Dobro došla! ter jo gorko priporočamo vsem slovenskim sadjerejcem, učiteljem in učencem.

Naši dopisi.

Iz Gorice 4. avgusta. (Izv. dop.) — Goriški deželni zbor se prične letos 16. avgusta, in je imenovan za deželnega glavarja grof France Coronini, za namestnika njegovega pa, kakor v poslednji dobi, dr. Josip Tonkli. Oboje imenovanje, sešbno pa, da Coronini zopet stopi deželi na čelo, je merodajno gosposko na Primorskem ne samo osupnilo, ampak menda tudi zelo udarilo. Namene in načrte so imeli od te strani popolnem drugačne, in zato jih je hudo spekla onemoglost, katere v drugih pogledih ne poznajo in jo temveč zavračajo z nezavirano vsemogočnostjo! Sicer pa gospodje, ki so zdaj poparjeni, so dobili po prstih, kakor so delali in zaslužili. Sicer bi Slovenci ne bili toliko potolaženi, ko bi ne vedeli iz skušenj, da je Coronini srečnejši kot predsednik bodisi deželnemu ali pa državnemu zboru, nego pa kot samo poslanec, načelnik kakemu klubu in v obče kot aktivni politik. Globoki čut pravičnosti ga kot sodnika strankam nikdar toliko ne zapelje, kakor pa tedaj, kedar je prisiljen računati z raznimi političnimi faktorji, kateri vsled specifičnih namer oddaljene vzore le prepogostem sami v sebi zatirajo, česar pa ravno Coronini kot politik dozda ni še dobro umel. Bodimo toraj zadovoljni, da zasede zopet mesto, za katero je v prvi vrsti sposoben, in katero bo, kakor trdno upamo, Italijanom in Slovencem enako pravično zasedal. Laška stranka se ga je veselila poslednji čas iz drugih vzrokov in ga je zarač načelništva posebnega kluba v državnem zboru nenavadno povzdigovala; z istih razlogov ga nekateri Lahji hvalijo tudi zdaj, nekoliko tudi iz nasprotstva proti prejšnjemu deželnemu glavarju. V obče pa je zadovoljnost odkritosrčna, in goriško mesto mu je priredilo prešlo sredo bakljado in godbo, kakor se mu je tudi poklonilo po posebni deputaciji.

Nisem Vam še poročal, da nabirajo za spomenik Štefanu Kocjančiču, in so doslej v malo tednih nabrali okoli 90 gold. Duhovni, učenci pokojnikov, so marljivi v doneskih. — Radodarne doneske za zastavo nabirajo tudi „Slovensko bralno in podporno društvo v Gorici“, in ima uže nabranih 252 gold.; vsota se gotovo poveča, ko nameravajo zastavo blagosloviti še le prihodnje leto.

Pri nas se veliko pleše, tudi ko bi kazalo slabo letino. Zlasti goriška slovenska okolica vabi, se ve da v laškem jeziku, vsako nedeljo s celo vrsto tiskanih plakatov, kakoršne razobešajo po zidovih goriških ulic. Okrajno-goriško glavarstvo je sicer ravno letos razposlalo županstvom ukaz, da bi prepovedala prepogoste plese, ali župani, sešbno če so sami krčmarji ali v dotiki s „kompari“-gostilničarji, se ne zmenijo veliko za dotične nasvete in ukaze, in tako se fantje slovenskih rodovin na laška vabila v najhujši vročini pod pekočim solncem tudi na dalje razgrevajo, zdravju gotovo ne na korist.

Šolsko leto je dovršilo te dni tudi pri nas svoj navadni tok ali kolobar, učenci in učitelji so se razpršili na razne vetrove na zaželeni počitek. Naj vsem dobro tekne! Dotične statistike navrstimo prihodnjič nekoliko.

Prem 20. avg. (*Letina. Dvoje v čudnem pomenu rabljenih izrazov.*) Kar letino tukaj in sploh v okolici zadeva, rad bi vse najboljše poročal, kar pa, bodi Bogu potoženo, ne morem. Pomladi je še vse nekako lepo kazalo in precejšnjih pridelkov obetalo, a pozneje je pa, razun trave, vse nekako plitvo postalo. Sadju, edinega vira, iz kojega se po teh krajih, kedar rodi, more prepotrebni novcev za druga neizogibna plačevanja skupiti, letos po celem tukajšnjem pohribji toliko kot prav nič ni. Ozimna žita: ječmen, pšenica in rž so sploh, sešbno pa bolj po vrhovih, zelo redka, a klasje pa lahko in plitvo; jarina se tukaj razun kaj malega ovsa in nekoliko prosa, sem in tje tudi kakega mernika ajde, ne seje. Oves bode tudi zelo lahek. Z lanom se tukajšnji poljedelci tudi le malo ukvarjajo, a še ta bil je zelo kratek. V tem obziru naj bi se tukaj v prihodnje z boljše vrste semenom poskušati pričelo; vspeh bil bi upno prav dovoljen. — Krompir pričel je po nekaterih njivah, sešbno bolj v nižavah, uže sedaj zelo črneti, osobito bolj pozni; dalje je pa tudi ta božji dar po podzemeljskih spodjedežih tu in tam zelo in močno objeden. Fižol in turšica sedaj še precej lepo kažeta. Tudi brajda (vinska trta) obeta precej grozdja, če je kaka uima ne doletí in če bode moglo, ker je zelo pozno ocvetelo, tudi dobro in pošteno dozoreti, kar je pa, ako Bog bolj toplega vremena skoraj ne dá, zelo dvomljivo. Edino seno se je letos dosta bolje sponeslo, nego bilo je to lansko leto. Hvala Bogu, bode vsaj živini kaj polagati, ako Bog in sv. Florijan seno daljne nesreče in vničenja dobrotno obvarujeta. S prikuho tudi ne bode dosta prida. Ker bode zavoljo sploh slabe poljske letine zelo trda za denar in živež ljudem, prizanašalo se gotovo sénu ne bode, in to na veliko škodo domači živinoreji, katera še dolgo na oni stopinji napredka ne bode, na katero bi se, ko bi „sila tako hudo svojih koles ne lomila“, povzdigniti in zboljšati dala. Prišel bode čas, ko se bode s prav dobrim in lepim senom naloženi voz za vozom ob vodi Reki proti Trstu in nasprotno proti Reki za slepo in nepomenljivo ceno pomikal. Kolika škoda in kolik spodjedež boljsemu in ugodnejšemu blagostanju prebivalcev cele tukajšnje doline je to! A življenje sebi in svojim oteti oklene se človek tudi najzadnje prilike, čeravno sam previdi, da mu bode iz tega v prihodnosti neiznosljivo novo zelo nastalo. — In tako je zopet v naših ubožnih krajih beda, pomanjkanje in druge iz tega izvirajoče nadloge za eno celo leto neizogibno zlo, katero bode marljivim gospodarjem in skrb-